

การแอบใช้สมาร์ทโฟนระหว่างเรียนในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับ อุดมศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

Unauthorized Use of Smartphones During Classroom Study by Undergraduate Students and Secondary Students

เบญจวรรณ ธานีาศ¹, ปารณีย์ สันเจริญ¹, นิตชา รัตนเสถียร¹, สุรัตน์ แก้วสกุล¹,
เกรียงศักดิ์ ปัทมเรชา²

Benchawan Thanuwas¹, Paranee Sunjaroen¹, Nitacha Rattanasatean¹,
Surat Kaewsakun¹, Kriengsak Pattamarakha²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนโดยทั่วไป (2) พฤติกรรม
การแอบใช้สมาร์ทโฟน (3) ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่มีต่อการใช้สมาร์ทโฟนและ (4) การเปรียบเทียบ
ความถี่ในการใช้สมาร์ทโฟนระหว่างนักศึกษาและนักเรียน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญเป็นวิธีการในการ
คัดเลือกตัวอย่าง นักศึกษาและนักเรียนจำนวน 480 คน และคณาจารย์จำนวน 70 คน ได้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ของผู้เรียนมีระยะเวลาในการใช้งานโดยใช้สมาร์ทโฟนอยู่ในช่วงเวลา
1-5 ปี และนิยมใช้สมาร์ทโฟนแบบสัมผัส ประมาณหนึ่งในสามใช้สมาร์ทโฟนมากกว่า 15 ครั้งต่อวัน โดยที่
ประมาณครึ่งหนึ่ง มีอาการปวดหลังและตาแห้ง ส่วนใหญ่แอบใช้สมาร์ทโฟนทุกวัน และมักแอบใช้สมาร์
โฟนในช่วงตอนบ่าย 13.3% ของผู้เรียนเคยแอบใช้สมาร์ทโฟนในการทุจริตการสอบ ส่วนใหญ่เห็นว่าการ
แอบใช้สมาร์ทโฟนทำให้ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่เรียนได้หมดและเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องผู้เรียนแอบใช้กิจกรรม
อินเทอร์เน็ตมากที่สุด ส่วนใหญ่ของคณาจารย์พบว่าผู้เรียนมีการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน และ 10%
เคยพบการทุจริตในการสอบโดยการแอบใช้สมาร์ทโฟน เกือบทั้งหมดเห็นว่าการแอบใช้สมาร์ทโฟนทำให้
การเรียนของผู้เรียนเรียนไม่เต็มที่และการลดการแอบใช้สมาร์ทโฟนของผู้เรียนลงได้นั้นทำได้โดยใช้การ
สอนวิธีการใหม่ๆ ใช้ระเบียบข้อบังคับและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนการทดสอบสมมุติฐานพบว่า

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี, สาขาวิชาธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต, คณะศิลปศาสตร์และ
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000

² รองศาสตราจารย์, คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี,
จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000

¹ Undergraduate students in Information Technology Business, Faculty of Liber Arts and Management Sciences,
Prince of Songkla University, SuratThani Campus, SuratThani 84000, Thailand.

² Associate Professor, Faculty of Liberal Arts and Management Sciences, Prince of Songkla University ,
SuratThani Campus, SuratThani 84000, Thailand

นักเรียนมีความถี่ในการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนมากกว่านักศึกษาและนักศึกษามีการเล่นอินเทอร์เน็ตมากกว่านักเรียน

ผลการวิจัยนี้สามารถประยุกต์ได้ว่า การที่จะทำให้ผู้เรียนลดการแอบใช้สมาร์ทโฟนลงได้ ทำได้โดยผู้สอนจะต้องมีการจัดการเรียนโดยวิธีการใหม่ๆ เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น และมีการกำหนดระเบียบข้อบังคับให้ชัดเจน

คำสำคัญ : สมาร์ทโฟน, การแอบใช้, ชั้นเรียน, นักเรียน

Abstract

This study aimed to investigate (1) behaviors of smart phone users in general (2) unauthorized use of smart phone during classroom study (3) lecturers' opinions about the unauthorized use of smart phone by students and (4) a comparative study of some characteristics between undergraduate students and students unauthorized use of smart phone. Random sampling was employed for sample selection. Questionnaires were filled out by 480 students and 70 lecturers. The findings revealed that most students had been using a smart phone, varying between 1-5 years. Most used the touch smartphone. About one-third used a smart phone more than 15 times per day. About one half experienced back pain and dry eyes. They had unauthorized use of smart phone daily and most preferred to use in the late afternoon. Some 13.3% had prohibited use of smart phone during examinations. Most pinpointed that this use of smart phone made them not clearly understand all the lecture and they were aware that it was not right. Most used the internet much more than any activities. Most lecturers had experienced the students' unauthorized use of smartphone and 10% found that students had prohibited use of smart phone during examinations. Most agreed that unauthorized use of smart phone prevented students from concentrating on the lecture. A reduction in the unauthorized use could be undertaken by development of new teaching methods, use of by-laws and encouragement of students' participation in the lecture. For hypothesis test, secondary students had more frequent unauthorized use of smartphone than the undergraduate students while in contrast, the undergraduate students had more use of internet application than secondary students.

The implication of the study is that a reduction in unauthorized use of smartphone can be undertaken by development of new teaching methods, by encouraging more active participation by students, and by declaration of by-laws.

Keywords: smartphone, unauthorized use, classroom, student

บทนำ

โทรศัพท์มือถือสมาร์ทโฟน (smartphone) เป็นสื่อเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำรงชีวิตของคนในปัจจุบันอย่างมาก เพราะสมาร์ทโฟนนั้นได้ถูกมองเป็นเสมือนคอมพิวเตอร์พกพาที่ทำงานในรูปแบบโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยที่สามารถเชื่อมต่อความสามารถหลักของโทรศัพท์มือถือเข้าร่วมกับแอปพลิเคชันต่างๆ ที่ผู้ใช้งานต้องการ ซึ่งมีความหลากหลายเทคโนโลยีของโทรศัพท์สมาร์ทโฟนมีจำนวนผู้ใช้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความนิยมของสมาร์ทโฟนในวันนี้ไม่เพียงอยู่แค่เฉพาะฝั่งโลกตะวันตกเท่านั้น แต่ยังแพร่มาถึงฝั่งเอเชียอีกด้วย การเข้าถึงสมาร์ทโฟนในประเทศไทยของผู้บริโภคในเมืองมีอัตราเพิ่มขึ้นกว่าเท่าตัว จาก 17% ในปี 2555 เป็น 36% ในปี 2556 ขณะที่การใช้งานแอปพลิเคชันก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปีนี้มีผู้ใช้แอปพลิเคชันเพิ่มจากปีที่ผ่านมา 57% ทำให้ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับเป็นประเทศลำดับที่ 23 จากทั้งหมด 43 ประเทศที่ใช้งานแอปพลิเคชันเติบโตอย่างมีนัยสำคัญ กลุ่มคนที่ใช้งานสมาร์ทโฟนจะมีอัตราการการใช้งานที่เพิ่มขึ้นทั้งเข้าถึงอินเทอร์เน็ต โซเชียลเน็ตเวิร์ค แชนนอนไลน์ ละใช้วีดีโอสตรีมมิ่ง อีพรีซาล อับดุล ราฮิม (2556: เว็บไซต์)

สมาร์ทโฟนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เช่น อ่านแทนหนังสือพิมพ์รายวัน เช็คอีเมลล์ หรือติดตามความเคลื่อนไหวทั้งของเพื่อน บุคคลสำคัญ และนักแสดงได้ผ่านโซเชียลเน็ตเวิร์ค เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้แทบจะเป็นส่วนหนึ่งของกิจวัตรประจำวัน ที่แม้แต่คนไทยก็ขาดมันไม่ได้ในการใช้สมาร์ทโฟนเพื่อเช็คข่าวสาร การเปิดหน้าเฟซบุ๊ก การเล่นอินตราแกรมล้วนแต่ติดอยู่ในมือแทบจะทั้งนั้น เรียกได้ว่าเป็นภาพที่ชินตาไปเสียแล้ว อย่างไรก็ตามการใช้สมาร์ทโฟนนั้นหากใช้ในทางที่ถูกต้องและพอควรก็สามารถสร้างประโยชน์ได้มาก แต่หากใช้มากเกินไปสมาร์ทโฟน

ก็สามารถให้โทษได้

Pipan (2556: เว็บไซต์) พบว่าวัยรุ่นยุคใหม่มีการใช้สมาร์ทโฟนเพื่อดูอัปเดตข่าวคราวในอีเมลล์ ข้อความ และโซเชียลเน็ตเวิร์ค สูงถึง 90% ขณะที่ประเทศไทยมีอัตราสูงถึง 98% ในวัยรุ่นไทย 9 ใน 10 คนระบุว่าใน 1 วัน พวกเขาเช็คสมาร์ทโฟนนับครั้งไม่ถ้วน 100% ของผู้ตอบแบบสอบถามเช็คสมาร์ทโฟนบนเตียงนอน 98% ของผู้ตอบแบบสอบถามใช้สมาร์ทโฟนเพื่อส่งข้อความ เช็คอีเมลล์ หรือโซเชียลเน็ตเวิร์คก่อนและหลังระหว่างรับประทานอาหาร 98% ของผู้ตอบแบบสอบถามระบุว่าตนเองใช้เวลาในการติดต่อกับเพื่อนผ่านโลกออนไลน์ มากกว่าการพูดคุยเป็นการส่วนตัว 9 ใน 10 ของวัยรุ่นมีการตอบแบบสอบถามและสั่งซื้อสินค้าออนไลน์ และ 87% ของผู้ตอบแบบสอบถามออนไลน์ เฟซบุ๊กตลอดเวลา

ปัจจุบันเริ่มมีการนำสมาร์ทโฟนเข้ามาใช้งานในชั้นเรียนมากขึ้น ซึ่งชี้ให้เห็นว่ามีการใช้ประโยชน์จาก เทคโนโลยีเพิ่มขึ้นช่วยให้การสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีความทันสมัย มีความน่าสนใจ การใช้เทคโนโลยีนั้นต้องเป็นการใช้ที่ถูกที่และถูกเวลา อย่างไรก็ตามแนวโน้มในปัจจุบันมีการนำสมาร์ทโฟนมาใช้ในห้องเรียนอย่างไม่ถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็นการทุจริตในการสอบ หรือแอบใช้ในเวลาเรียน ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เรียนจึงทำให้นักเรียนนักศึกษาไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่เรียนได้อย่างเต็มที่ จึงทำให้เกิด ประเด็นคำถามที่นำไปสู่การวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. นักเรียนนักศึกษามีความถี่และรูปแบบในการใช้สมาร์ทโฟนในทั่วไปเป็นอย่างไรบ้าง? ค่าใช้จ่ายเป็นอย่างไร? นักเรียนและนักศึกษาชำระเงินในรูปแบบใด?

2. นักศึกษาและนักเรียนมีแรงจูงใจอย่างไร? ในการเข้าไปใช้สมาร์ทโฟนในช่วงที่มีการสอน ความถี่ในการเข้าไปใช้เป็นอย่างไ? นักศึกษาและนักเรียนเข้าไปใช้ในเรื่องอะไรบ้าง? นักศึกษาและนักเรียนรู้หรือไม่? ว่าการกระทำดังกล่าวเป็น

สิ่งที่ไม่ถูกต้อง ถ้ารู้ ทำไม่ถึงจึงยังคงกระทำอยู่

3. ผู้สอนรู้หรือไม่ว่านักศึกษาและนักเรียนมีการแอบใช้สมาร์ตโฟนในช่วงที่การสอน ถ้ารู้ผู้สอนมีวิธีจัดการอย่างไร? ผู้สอนคิดว่าการแอบใช้สมาร์ตโฟนในช่วงเวลาดังกล่าวมีผลต่อความเข้าใจในรายวิชาเรียนของนักเรียนและนักศึกษาอย่างน้อยเพียงใด? และวิธีการที่จะนำมาใช้ในการป้องกันเหตุการณ์ในลักษณะนี้เป็นอย่างไร?

4. ความถี่ในการใช้สมาร์ตโฟนและรูปแบบในการเข้าไปใช้ในช่วงที่มีการจัดการเรียนการสอนระหว่างนักศึกษากับนักเรียนมีความแตกต่างกันหรือไม่? ถ้ามี มีความแตกต่างกันอย่างไร?

วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการวิจัยนี้วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการใช้สมาร์ตโฟนโดยทั่วไป
2. พฤติกรรมการแอบใช้สมาร์ตโฟน
3. ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่มีต่อการแอบใช้สมาร์ตโฟน
4. การเปรียบเทียบลักษณะบางประการในการแอบใช้สมาร์ตโฟนระหว่างนักศึกษาและนักเรียน

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยในลักษณะนี้ยังไม่ได้มีการดำเนินการโดยบุคคลใดเลยดังนั้นการนำเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้องจึงยังไม่สามารถที่กระทำได้ จึงขอแนะนำแนวความคิดของงานวิจัยที่มีความใกล้เคียงมานำเสนอแทน หลังจากนั้นจึงเป็นการพัฒนารูปแบบจำลองแนวความคิดการวิจัย และสมมติฐาน

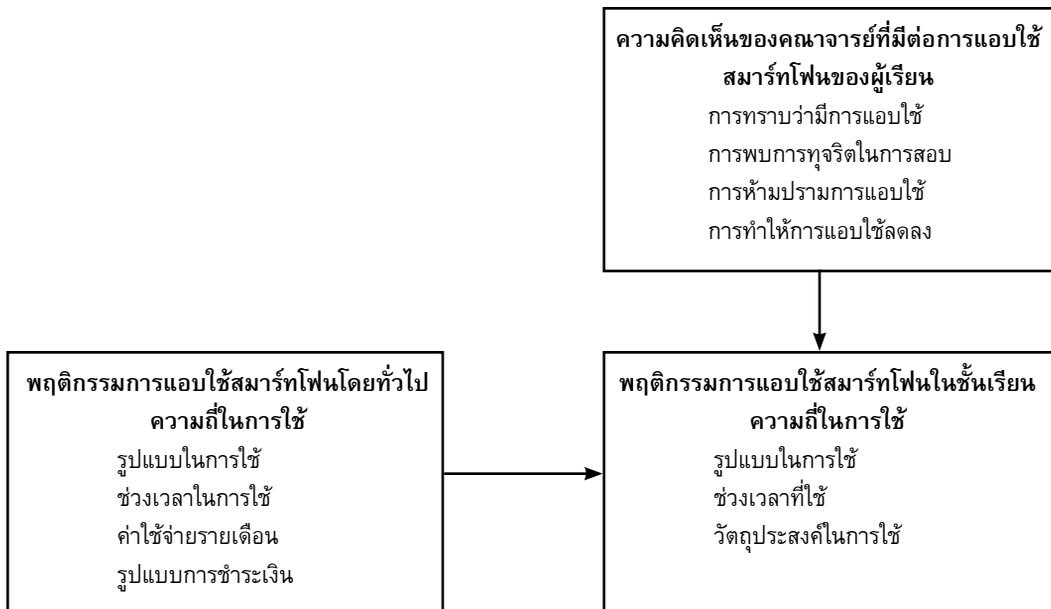
การศึกษาเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต สมคักดิ์ คำจันทร์ (2553: เว็บไซต์) พบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนมากเชื่อมต่อสัญญาณ

อินเทอร์เน็ตผ่านทางเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่มากถึง56.9% และส่วนใหญ่เป็นแบบเติมเงินของเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ วัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ของการใช้งานคือ การติดต่อกันทางสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊กทวิตเตอร์ (31.4%) รองลงมาคือ การพูดคุยสนทนา (22.5%) โดยมีการใช้เป็นประจำทุกวันมากที่สุด (33%) กลุ่มตัวอย่าง ต้องการให้มีการพัฒนาสัญญาณอินเทอร์เน็ตจากเครือข่ายให้เป็นระบบ 4G และครอบคลุมทุกพื้นที่ เนื่องจากสัญญาณในปัจจุบันช้า ไม่ครอบคลุมพื้นที่ ราคาที่แพงเกินไป และการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆมีเนื้อหาที่เกินจริง แต่สำหรับบางคนเล่นเกมผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่พบว่ามีปัญหาในเรื่องของแอปพลิเคชัน (application) รองรับไม่เพียงพอต่อความต้องการ นอกจากนี้ กนกกาญจน์ ประจงแสงศรี, ณัฐพล เลิศศรีมงคล (2555: เว็บไซต์) แสดงให้เห็นว่าตัวเลขของการเข้าถึงคอมพิวเตอร์ และสมาร์ตโฟนในกลุ่มคนอายุ 15-24 ปี มีสูงเป็นอันดับหนึ่ง โดยเฉพาะตัวเลขของสมาร์ตโฟนที่สูงถึงเกือบครึ่งของกลุ่มคนอายุ 15-24 ปี มีอยู่ในครอบครอง ส่วนแท็บเล็ตที่มีการตื่นตัวอย่างมากในช่วงปีที่ผ่านมาที่มีจำนวนไม่น้อยทีเดียวโดยที่กลุ่มคนอายุ 25-39 ปี มีใช้มากที่สุดที่ 14.1% ส่วนคนที่อายุ 40 ปีขึ้นไปอาจจะเห็นตัวเลขยังไม่มากนักแต่เชื่อว่าน่าจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ปีกลุ่มวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี ช่วงเวลาที่กลุ่มวัยรุ่นใช้สมาร์ตโฟนมากในช่วงวันจันทร์-ศุกร์ คือ ช่วงกลางวันตั้งแต่ 11 นาฬิกาถึง 13 นาฬิกา และอีกช่วงคือ ช่วง 17 นาฬิกาถึง 19 นาฬิกา แต่สำหรับกลุ่มคนทำงานอายุ 25-39 ปีจะมีการใช้สมาร์ตโฟนที่ค่อนข้างเท่ากันไปตลอดทั้งวัน โดยเฉพาะในช่วงบ่ายๆ ของวันทำงาน ส่วนกลุ่มผู้ที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป การใช้สมาร์ตโฟนจะกระโดดขึ้นไปอย่างมากในช่วงบ่ายถึงสามโมง ส่วนช่วงสุดสัปดาห์การใช้งาน สมาร์ตโฟนของทั้ง 3 กลุ่มจะคล้ายกันคือ จะค่อยๆเพิ่มขึ้นจากช่วงเก้าโมงเช้าและไปสูงสุดที่ช่วงบ่ายโมงจากนั้นก็ค่อยๆ ลดลงจนถึงก่อนนอน โดยที่วัยรุ่นก็จะมีการใช้งาน

ในระดับที่สูงกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ ในช่วงเย็นๆ ด้วย ขณะเดียวกัน กาญจนา สังขะแสง (2556: เว็บไซต์) พบว่า ผู้คนในเมืองใหญ่นิยมใช้อินเทอร์เน็ตทุกที่ ทุกเวลาด้วยความต้องการผู้บริโภคที่จะเชื่อมต่อ อินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลา ได้ผลักดันให้เกิดการเติบโตตลาดอินเทอร์เน็ตบนมือถืออย่างแท้จริง คาดการณ์ว่าจะมีผู้ใช้สมาร์ตโฟนมากถึง 3,300 ล้านคน ภายในปี 2561 และชีวิตในเมืองจะสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อมีสัญญาณเครือข่ายโทรศัพท์มือถือคุณภาพดีครอบคลุมทั่วถึงผู้ที่อาศัยในเมืองใหญ่ มักมีจำนวนเพื่อนบนโซเชียลเน็ตเวิร์คมากกว่าผู้อาศัยบริเวณชานเมือง โดย 12% ของผู้อยู่ในเมือง บอกว่า เหตุผลหลักที่พวกเขาใช้โซเชียลเน็ตเวิร์ค เพื่อติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนความเห็นกับผู้อื่น ถือเป็นเหตุผลการใช้โซเชียลเน็ตเวิร์คที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับสาม รองจากการใช้เพื่อติดตามเรื่องราวของกลุ่มเพื่อน และใช้เพื่ออัปเดต ข้อมูลของตัวเองสู่พวกเขา ผู้ใช้สมาร์ตโฟนจำนวน 32% ใช้สมาร์ตโฟนซื้อสินค้าอยู่แล้ว และเริ่มชอบปิ้งรูปแบบใหม่ เรียกว่า อิน-ไลน์ ซอปปิง ผสมผสานข้อดีเลือกซื้อสินค้าในร้าน (อิน-สโตร์ ซอปปิง) เพื่อมีโอกาสสัมผัสของจริง ใช้เครื่องมือออนไลน์หาข้อมูลเพิ่มเติมเปรียบเทียบราคา ใช้ซื้อสินค้าเพื่อลดเวลาเข้าคิวรอจ่ายเงิน

การศึกษาเกี่ยวกับผลการใช้อินเทอร์เน็ตที่ยาวนาน นางลักษณีย์ สุขวานิชย์ศิลป์ (2556: เว็บไซต์) ชี้ให้เห็นว่า การใช้โทรศัพท์มือถือสื่อสารโทรคมนาคมในประเทศไทยเกาหลีในเด็กและวัยรุ่น เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.5 %ในปี ค.ศ.2009 เป็นร้อยละ 67% ในปี ค.ศ.2012 พบว่ากลุ่มที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือสื่อสารโทรคมนาคมสูง มีอาการผิดปกติ เช่น อาการหงุดหงิดกระวนกระวาย หากไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ต/โทรศัพท์มือถือสื่อสารโทรคมนาคม มีปัญหาทางการคิด มีอาการซึมเศร้าหรือกระวนกระวาย สมาธิสั้น และมีอารมณ์ฉุนเฉียวมากกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งมีโอกาสส่งผลกระทบต่อการศึกษาและพัฒนาการด้านการเรียนรู้ของเด็กได้

ในการศึกษานี้ได้กำหนดกรอบแนวความคิดการวิจัยดังภาพที่ 1 จากภาพที่ 1 จะเห็นว่าพฤติกรรมการใช้สมาร์ตโฟนของนักศึกษาและนักเรียนจะมีความหลากหลายไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความถี่ในการใช้ วัตถุประสงค์ในการใช้ หรือแม้แต่ว่าเวลาในการใช้ ในขณะที่เดียวกันก็จะมีนักเรียนและนักศึกษาอีกส่วนหนึ่ง มีการแอบใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียน ซึ่งไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอน ในรายวิชานั้น โดยผู้ที่ทำการสอนอาจจะทราบหรือไม่ทราบก็ได้ ขณะเดียวกันก็มีปัจจัยอีกหลายอย่างที่มีผลต่อพฤติกรรมการแอบใช้ ไม่ว่าจะในเรื่องของขนาดของชั้นเรียน ความเข้มงวดของอาจารย์ผู้สอน และจำนวนผู้เรียน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากกรอบแนวคิดการวิจัยดังกล่าวข้างต้น อาจจะกล่าวได้ว่านักศึกษาและนักเรียนมีความแตกต่างกันในเรื่องของอายุ และในเรื่องของสถานศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในมหาวิทยาลัย การจัดการเรียนการสอนค่อนข้างให้เสรีภาพทางวิชาการกันมากกว่าการให้การศึกษที่โรงเรียน จึงอาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมในการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนของนักศึกษาและนักเรียนน่าจะมี ความแตกต่างกันในหลายมุมมอง

สมมติฐานข้อที่ 1 –นักศึกษาจะมีความถี่ในการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนมากกว่านักเรียน

สมมติฐานข้อที่ 2 –นักศึกษาจะมีการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนในการเล่นอินเทอร์เน็ตมากกว่านักเรียน

สมมติฐานข้อที่ 3–นักศึกษาจะมีการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนในการเล่นเกมส์มากกว่านักเรียน

วิธีวิจัย

การเลือกสถานที่ทำการวิจัย

ในการวิจัยนี้ได้ใช้พื้นที่ในเขต อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานีเนื่องจากมีสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาและโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นจำนวนมาก ในระดับอุดมศึกษามีสถาบันที่เกี่ยวข้อง 3 สถาบัน ประกอบด้วย (1) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี (2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี และ (3) มหาวิทยาลัยตาปี ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยของเอกชน ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประกอบด้วยโรงเรียนของภาครัฐและเอกชนหลายแห่ง แต่ในการศึกษานี้จะใช้โรงเรียนที่ ประกอบด้วย (1) โรงเรียนสุราษฎร์ธานี (2) โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา (3) โรงเรียนเทพมิตรศึกษา และ (4) โรงเรียนธิดาแม่พระ โรงเรียนลำดับที่ 3 และ 4 เป็นโรงเรียนของเอกชน

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยนี้ไม่อาจทราบจำนวนได้ (infinite number) จึงคิดคำนวณโดยใช้สูตรของ

Cochran (1963:413) กำหนดให้จำนวนตัวอย่าง เป็น ร้อยละ 70 ของประชากรได้จำนวนตัวอย่าง ทั้งหมด 322 คน และการใช้การสุ่มตัวอย่างโดยบังเอิญ (accidental sampling) เป็นวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง โดยการถามว่าเคยมีการแอบใช้สมาร์ทโฟน ในชั้นเรียนหรือไม่? หากมี ก็ถือได้ว่าเข้าข่ายการมีคุณสมบัติเป็นตัวอย่างการวิจัย ในการวิจัยนี้ได้กำหนดขนาดของตัวอย่าง ให้มากขึ้นกว่าที่คำนวณได้ โดยที่กำหนดไว้ที่จำนวน 480 คน แยกออกเป็น (1) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี (2) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี และ (3) มหาวิทยาลัยตาปี สถาบันละ 80 คน รวมระดับอุดมศึกษา จำนวน 240 คน ส่วนระดับมัธยมตอนปลาย แยกออกเป็น (1) โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา (2) โรงเรียนเมืองสุราษฎร์ (3) โรงเรียนเทพมิตรศึกษา (4) โรงเรียนธิดาแม่พระ สถาบันละ 60 คน รวมระดับมัธยมศึกษา 240 คน เกี่ยวกับคณาจารย์ผู้ที่ทำการสอนได้ใช้สถาบันละ 10 คนรวมทั้งหมดเป็น 70 คน

เครื่องมือวิจัย

ในการวิจัยนี้จะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวม ซึ่งสามารถจะทำได้อย่างรวดเร็ว ค่าถามต่างๆที่ใช้ในแบบสอบถามนี้มีการเรียบเรียงโดยอิงเข้ากับแนวความคิดทางทฤษฎีและงานวิจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง โดยประเด็นคำถามจะแบ่งออกได้เป็น 3 ตอนดังต่อไปนี้ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้น และพฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนของนักศึกษาและนักเรียนตอนที่ 2 เกี่ยวข้องกับความเห็นของคณาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการใช้สมาร์ทโฟนของนักศึกษาและนักเรียน และตอนที่ 3 เกี่ยวข้องกับการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าไปใช้ของนักศึกษา กับนักเรียน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความถูกต้อง (validity) ได้พยายามออกแบบของคำถามเพื่อให้เนื้อหา มีความสอดคล้องรับกับพฤติกรรมในการแอบใช้สมาร์ทโฟนของนักเรียนและได้มีการทดสอบแบบสอบถาม (pretest) นี้ในช่วงวันที่ 20-30

พฤศจิกายน 2556 กับกลุ่มคณาจารย์จำนวน 10 คน และนักศึกษาจำนวน 10 คน พบว่าชุดข้อคำถามต่างๆ ที่ได้รับการตอบกลับ ไม่มีปัญหาในการตอบ ดังนั้นข้อคำถามต่างๆ จึงมีความถูกต้องสมบูรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อถือได้ (reliability) ได้ทำการทดสอบความเชื่อถือได้ภายหลังจากที่มีการรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้วพบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ แอลฟาของความถี่ในการใช้กิจกรรมมีค่าเท่ากับ 0.811 ซึ่งเป็นค่าที่สูงมาก แสดงถึงความเชื่อถือได้ของข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษานี้จะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมและได้ทำการรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 15-30 มกราคม 2557 ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมจะนำมาตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาเข้ารหัสข้อมูล จากนั้นจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติ (SPSS) ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ในระหว่างวันที่ 1-7 กุมภาพันธ์ 2557 สถิติที่ได้ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วยสถิติพรรณนา (descriptive statistics) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป เช่นค่าความถี่และค่าร้อยละ ส่วนสถิติอนุมาน (inferential statistics) ใช้เป็นการทดสอบสมมุติฐานโดยเป็นสถิติที่ไม่จำกัดรูปแบบการกระจายตัวของข้อมูล (non-parametric statistics) ใช้ในการทดสอบแบบไควสแควร์ (Chi-square test) เป็นวิธีการทดสอบ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ 0.05

นิยามศัพท์

การแอบใช้ หมายถึง การใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนขณะที่มีการเรียนการสอนโดยที่ผู้สอนไม่ได้ อนุญาตให้ใช้ แต่ถ้าผู้สอนอนุญาตให้ใช้จะไม่ถือเป็นการแอบใช้

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

พฤติกรรมการใช้สมาร์ตโฟนทั่วไป

ส่วนใหญ่ (มากกว่า 80%) มีระยะเวลาในการใช้งานโดยใช้สมาร์ตโฟนในช่วง 1-5 ปี และนิยมใช้สมาร์ตโฟนแบบสัมผัสประมาณหนึ่งในสาม (38.8%) ใช้สมาร์ตโฟนมากกว่า 15 ครั้งต่อวันและ 31.5% ใช้สมาร์ตโฟน 11-15 ครั้งต่อวันระยะเวลาที่ใช้สมาร์ตโฟนต่อวันมีการกระจายตัวออกไปในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันไม่ว่าจะเป็นน้อยกว่า 4 ชั่วโมง หรือ 4-6 ชั่วโมง 6-8 ชั่วโมงหรือมากกว่า 8 ชั่วโมง

ประมาณครึ่งหนึ่ง (50.2%) ชำระเงินโดยการเติมเงินขณะที่เหลือ (49.8%) ชำระเงินเป็นรายเดือนค่าใช้จ่ายมีการกระจายตัวค่อนข้างมากอยู่ในช่วง 300 บาทและต่ำกว่า และ 301-600 บาท ประมาณครึ่งหนึ่ง (46.3%) มีอาการปวดหลังและประมาณหนึ่งในสาม (30.8%) มีอาการตาแห้ง อื่นๆ ได้แก่ นิ้วล็อค ปวดคอ แสบตา ที่เป็นเช่นนี้เพราะมีการใช้งานสมาร์ตโฟนเป็นเวลานานทำให้เกิดอาการต่อตา (ตาราง 1)

ตาราง 1 พฤติกรรมการใช้สมาร์ตโฟนทั่วไป

ประเภทข้อมูล	จำนวน (n=480)	ร้อยละ
ระยะเวลาการใช้งานสมาร์ตโฟนตั้งแต่เริ่มต้น		
1-5 ปี	429	89.4
6-10 ปี	46	9.6
10 ปีขึ้นไป	5	1.0
รูปแบบสมาร์ตโฟนที่ใช้		
สัมผัส	431	89.8
ฝาพับ	12	2.5
สไลด์	8	1.7
ปุ่มกด	29	6.0
ความถี่ในการใช้สมาร์ตโฟนต่อวัน		
6-10 ครั้ง	89	18.5
11-15 ครั้ง	151	31.5
มากกว่า 15 ครั้ง	186	38.7
ระยะเวลาที่ใช้สมาร์ตโฟนต่อวัน		
น้อยกว่า 4 ชั่วโมง	115	24.0
4-6 ชั่วโมง	151	31.4
6-8 ชั่วโมง	96	20.0
มากกว่า 8 ชั่วโมง	118	24.6
รูปแบบการชำระเงิน		
เติมเงิน	241	50.2
รายเดือน	239	49.8

ตาราง 1 พฤติกรรมการใช้สมาร์ทโฟนทั่วไป (ต่อ)

ประเภทข้อมูล	จำนวน (n=480)	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายต่อเดือน		
300 บาทและต่ำกว่า	167	34.8
301- 600 บาท	165	34.4
601-900 บาท	112	23.3
มากกว่า 900 บาท	36	7.5
ปัญหาสุขภาพจากการใช้สมาร์ทโฟน *		
ปวดหลัง	222	46.2
มีอาการวิตกกังวลถ้าไม่มีมือถือ	148	30.8
วันตาเสื่อม	20	4.1
ตาแห้ง	55	11.5
อื่นๆ	74	15.4

*ระบุคำตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

พฤติกรรมการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน

พบว่าประมาณครึ่งหนึ่ง (55.1%) แอบใช้สมาร์ทโฟนทุกวัน ขณะที่ 44.9% แอบใช้ไม่ทุกวัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะในบางรายวิชาที่มีการเข้มงวดจึงทำให้การแอบใช้ทำได้ยาก ส่วนใหญ่ (78.8%) มักแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนในช่วงตอนบ่ายที่เป็นเช่นนี้เพราะช่วงบ่ายจะมักเกิดอาการง่วงนอนและมีคาบเรียนว่างมากกว่าในช่วงเช้า มากกว่า 50% มีรูปแบบในการใช้คือการเล่นอินเทอร์เน็ต การโทรเข้าและโทรออกการเล่นเกมส์และการถ่ายรูปหรือถ่ายวิดีโอ การที่กิจกรรมทั้ง 4 มีเป็นจำนวนมากมากกว่ากิจกรรมอื่นๆเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ใช้ในชีวิตประจำวันสูง อาทิเช่นการใช้อินเทอร์เน็ต

เพื่อการติดต่อสื่อสารหรือการค้นหาข้อมูลเป็นต้น ส่วนใหญ่ (85.7%) ไม่เคยแอบใช้สมาร์ทโฟนในการทุจริตการสอบ ส่วนใหญ่ (82.3%) ให้เหตุผลว่าการแอบใช้สมาร์ทโฟนทำให้ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ทั้งหมด ราวสามในสี่ (73.5%) เห็นว่าการแอบใช้สมาร์ทโฟนเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ที่เป็นเช่นนี้เพราะผู้ใช้สมาร์ทโฟนมีอาการกระวนกระวายในเรื่องของการใช้ ประมาณครึ่งหนึ่ง (53.5%) ระบุว่าผู้สอนเคยห้ามปรามเกี่ยวกับการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน ซึ่งมีการห้ามปรามในรูปแบบของการหักคะแนน ตักเตือนหรือดึงดูความสนใจโดยการให้ตอบคำถาม ขณะเดียวกัน ส่วนใหญ่ (83.3%) ระบุว่าอาจารย์ผู้สอนที่ไม่เข้มงวดจะทำให้ง่ายต่อการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน (ตาราง 2)

ตาราง 2 พฤติกรรมการแอบใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียน

ประเภทข้อมูล	จำนวน (n=480)	ร้อยละ
ความถี่ในการแอบใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียน		
ทุกวัน	264	55.1
ไม่ทุกวัน	215	44.9
ช่วงเวลาที่แอบใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียน *		
เช้า	213	44.4
บ่าย	378	78.8
รูปแบบในการแอบใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียน*		
อินเทอร์เน็ต	287	59.8
โทรเข้าและโทรออก	277	57.7
เล่นเกมส์	255	53.1
ถ่ายรูป, ถ่ายวีดีโอ	254	52.9
เครือข่ายทางสังคม	224	46.7
ดูหนัง, ฟังเพลง	168	35.0
รับส่งข้อความ	147	30.6
อื่นๆ	23	4.8
การทุจริตในการสอบโดยใช้สมาร์ตโฟน		
ไม่เคย	416	86.7
เคย	64	13.3
ความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนภายหลังการแอบใช้สมาร์ตโฟน		
ไม่ทั้งหมด	395	82.3
ทั้งหมด	85	17.7
ความถูกต้องในการแอบใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียน		
ไม่ถูกต้อง	353	73.5
ถูกต้อง	127	26.5
การห้ามปรามของคณาจารย์เกี่ยวกับการแอบใช้สมาร์ตโฟน		
ไม่เคย	223	46.5
เคย	257	53.5
ลักษณะที่ง่ายต่อการใช้สมาร์ตโฟน		
อาจารย์ผู้สอนไม่เข้มงวด	400	83.3
ขนาดห้องเรียนใหญ่	299	62.3
มีจำนวนผู้เรียนมาก	252	52.5

*ระบุคำตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เกี่ยวกับความถี่ของกิจกรรมที่แอบใช้ ผู้เรียนแอบใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.7) ขณะที่มีการใช้การรับส่งข้อความทางเอสเอ็มเอส(SMS) และ เอ็มเอ็มเอส (MMS) น้อยที่สุด (คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.4) ที่เป็นเช่นนี้เพราะการรับส่งข้อความมีค่าใช้จ่ายที่สูง จึงมีความ

นิยมใช้โปรแกรมสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตมากกว่า เนื่องจากอินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายที่เชื่อมต่อทั่วโลก สามารถค้นคว้าหาข้อมูล ติดตามข่าวสาร และอีกทั้งยังใช้เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารกันระหว่างบุคคล ซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่ต่ำกว่า (ตาราง 3)

ตาราง 3 ความถี่ของกิจกรรมที่แอบใช้

ประเภทข้อมูล	ระดับความถี่ (n = 480)				
	ไม่เคย	น้อย	ปานกลาง	มาก	ค่าเฉลี่ย
โทรเข้าและโทรออก	32(6.7)	80(16.7)	217(45.2)	151(31.5)*	3.0
รับส่งข้อความ	20(4.2)	224(50.8)	175(36.5)	41(8.5)	2.4
ถ่ายรูป, ถ่ายวีดีโอ	11(2.3)	17(16.0)	199(41.5)	193(40.2)	2.9
ดูหนัง, ฟังเพลง	10(2.1)	58(12.1)	182(37.9)	230(47.9)	3.3
เล่นเกมส์	11(2.3)	116(24.3)	175(36.6)	176(36.8)	3.1
อินเทอร์เน็ต	10(2.1)	47(9.8)	140(29.2)	283(59.0)	3.7
เครือข่ายทางสังคม	11(2.3)	49(10.2)	153(31.9)	267(55.6)	3.5

*ตัวเลขในวงเล็บระบุถึงค่าร้อยละ

เกี่ยวกับความคิดเห็นของคณาจารย์ที่มีต่อการแอบใช้สมาร์ทโฟนส่วนใหญ่ (70.0%) ทราบว่าผู้เรียนมีการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนส่วนใหญ่ (90.0%) ไม่เคยพบการทุจริตการใช้สมาร์ทโฟนในการสอบ เพียง 10% เท่านั้นที่พบเกือบทั้งหมด (95.7%) เห็นว่าการแอบใช้สมาร์ทโฟนทำให้การเรียนของผู้เรียน เรียนไม่เต็มที่ เห็นด้วยที่ว่าห้องเรียนที่มีผู้เรียนน้อยผู้สอนที่มีความเข้ม

งวดน้อย รายวิชาที่ง่ายการแอบใช้สมาร์ทโฟนจะง่ายมากกว่าครึ่งหนึ่งให้ความเห็นว่าการที่จะลดการแอบใช้สมาร์ทโฟนของผู้เรียนลงได้นั้นทำได้โดยใช้การสอนวิธีการใหม่ๆ ใช้ระเบียบข้อบังคับและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนจึงเห็นได้ว่ามุมมองในสามประเด็นนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญและสามารถนำไปใช้เพื่อลดในเรื่องของการแอบใช้ของผู้เรียนลงได้ (ตาราง 4)

ตาราง 4 ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่มีต่อการแอปใช้สมาร์ทโฟน

ประเภทข้อมูล	จำนวน (n = 70)	ร้อยละ
การทราบว่าผู้เรียนมีการแอปใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน		
ไม่ทราบ	21	30.0
ทราบ	49	70.0
การพบทฤษฎีการสอบโดยการใช้สมาร์ทโฟน		
ไม่เคย	63	90.0
เคย	7	10.0
ความสามารถในการเรียนรู้จากการแอปใช้สมาร์ทโฟน		
ไม่เต็มที่	67	95.7
เต็มที่	3	4.3
ห้องเรียนที่มีผู้เรียนน้อย การแอปใช้สมาร์ทโฟนจะทำได้ยากกว่าห้องเรียนที่มีผู้เรียนมาก		
ไม่เห็นด้วย	1	1.4
เห็นด้วย	69	98.6
ผู้สอนที่ความเข้มงวดมาก การแอปใช้สมาร์ทโฟนจะทำได้ยากกว่าผู้สอนที่มีความเข้มงวดน้อย		
ไม่เห็นด้วย	0	0.0
เห็นด้วย	70	100.0
รายวิชาที่ยากการแอปใช้สมาร์ทโฟนจะทำได้ยาก กว่ารายวิชาที่มีลักษณะง่าย		
ไม่เห็นด้วย	7	10.0
เห็นด้วย	63	90.0
วิธีการที่จะทำให้การแอปใช้สมาร์ทโฟนลดลง *		
ใช้วิธีการสอนใหม่ๆ	45	64.2
กำหนดกฎระเบียบข้อบังคับขึ้นมา	42	59.9
กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	38	54.3
สอนแบบเน้นกิจกรรม	34	48.5
ให้ใช้ในเวลาที่กำหนด	32	45.7

*ระบุคำตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

การเปรียบเทียบความถี่ในการใช้สมาร์ทโฟนระหว่างนักศึกษาและนักเรียน

พบว่านักเรียนมีความถี่ในการแอปใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนมากกว่านักศึกษาจึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่านักศึกษาจะมี

พฤติกรรมการแอปใช้สมาร์ทโฟนมากกว่านักเรียนที่เป็นเช่นนี้เพราะนักเรียนมีการเรียนการสอนที่เต็มวัน ซึ่งเปรียบเทียบกับนักศึกษาแล้วพบว่าเวลาเรียนของนักศึกษาจะน้อยกว่านักเรียน สาเหตุมาจากการเลือกลงทะเบียนเรียนที่น้อยของนักศึกษา

ทำให้ในหนึ่งวัน ชั่วโมงเรียนของนักศึกษาไม่น้อยกว่านักเรียนและอีกหนึ่งประเด็นคือนักศึกษาอาจมีการยับยั้งชั่งใจในการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนมากกว่านักเรียน จึงทำให้นักศึกษามีการแอบใช้สมาร์ทโฟนน้อยกว่านักเรียน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแอบใช้สมาร์ทโฟนในการเล่นอินเทอร์เน็ตในชั้นเรียน พบว่านักศึกษามีการเล่นอินเทอร์เน็ตมากกว่านักเรียนซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่านักศึกษาจะมีพฤติกรรมการแอบใช้สมาร์ทโฟนในการเล่นอินเทอร์เน็ตมากกว่านักเรียนจึงเป็นการยืนยันสมมติฐานข้อที่ 2 ส่วนการแอบใช้สมาร์ทโฟน

ในการเล่นเกมส์พบว่านักศึกษาและนักเรียนมีการใช้ที่ไม่แตกต่างกัน จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่านักศึกษามีการแอบใช้สมาร์ทโฟนในการเล่นเกมส์มากกว่านักเรียน จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 3 ที่เป็นเช่นนี้เพราะอาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องของกระแสสังคมใหม่ๆ การพัฒนา รูปแบบเกมส์ใหม่ๆ ให้มีความน่าสนใจมากขึ้น และอยู่ในช่วงที่ใกล้เคียงกันระหว่างนักศึกษาและนักเรียนจึงสามารถดึงดูดความน่าสนใจได้ทั้งสองฝ่ายระหว่างนักศึกษาและนักเรียน (ตาราง 5)

ตาราง 5 การทดสอบความเป็นอิสระระหว่างปัจจัยต่างๆระหว่างนักศึกษากับนักเรียน

ปัจจัย	ค่าไคสแควร์
ความถี่ในการแอบใช้สมาร์ทโฟน	19.795*
การแอบใช้อินเทอร์เน็ตในชั้นเรียน	12.468*
การแอบเล่นเกมสในชั้นเรียน	4.041

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการใช้งานโดยใช้สมาร์ทโฟนในช่วง 1-5 ปี และนิยมใช้สมาร์ทโฟนแบบสัมผัส ประมาณหนึ่งในสาม ใช้สมาร์ทโฟนมากกว่า 15 ครั้งต่อวันและประมาณครึ่งหนึ่ง มีอาการปวดหลัง ประมาณครึ่งหนึ่ง แอบใช้สมาร์ทโฟนทุกวัน ส่วนใหญ่ มักแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนในช่วงตอนบ่ายและไม่เคยแอบใช้สมาร์ทโฟนในการทุจริตการสอบ และให้เหตุผลว่าการแอบใช้สมาร์ทโฟนทำให้ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่เรียนได้ทั้งหมด นอกจากนี้ยังเห็นว่าการแอบใช้สมาร์ทโฟนเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและทราบว่าคณาจารย์ผู้สอนทราบในเรื่องการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน ประมาณครึ่งหนึ่ง ได้ระบุว่าผู้สอนเคยห้ามปรามเกี่ยวกับการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน เกี่ยวกับความถี่ของกิจกรรมที่แอบ

ใช้ ผู้เรียนแอบใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด ส่วนใหญ่ของคณาจารย์ (70.0%) พบว่าผู้เรียนมีการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียน เพียงส่วนน้อย (10%) ที่พบการทุจริตในการสอบโดยการแอบใช้สมาร์ทโฟน เกือบทั้งหมด เห็นว่าการแอบใช้สมาร์ทโฟนทำให้การเรียนเรียนไม่เต็มที่ เกือบทั้งหมด เห็นด้วยที่ว่าห้องเรียนที่มีผู้เรียนน้อย ผู้สอนที่มีความเข้มงวดและรายวิชาที่ยาก การแอบใช้สมาร์ทโฟนจะทำได้ยาก การที่จะลดการแอบใช้สมาร์ทโฟนของผู้เรียนลงได้นั้นทำได้โดยใช้การสอนวิธีการใหม่ๆ ใช้ระเบียบข้อบังคับและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การทดสอบสมมติฐาน พบว่านักเรียนมีความถี่ในการแอบใช้สมาร์ทโฟนในชั้นเรียนมากกว่านักศึกษา และนักศึกษามีการเล่นอินเทอร์เน็ตมากกว่านักเรียน

ข้อเสนอแนะที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. ควรมีการสร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียนตระหนักถึงมารยาทในการใช้สมาร์ตโฟนในชั้นเรียนให้เหมาะสมถูกที่ถูกลเวลาหรือหากมีความจำเป็นที่ต้องใช้ควรมีการปรับรูปแบบการใช้ให้เกิดประโยชน์มากขึ้นและมีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาจะทำให้ให้นักเรียนและนักศึกษาสามารถใช้สมาร์ตโฟนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

2. ควรมีกฎระเบียบข้อบังคับในการใช้สมาร์ตโฟนในสถานบันการศึกษาที่ชัดเจนในการห้ามใช้สมาร์ตโฟนในขณะเวลาเรียนหรือมีข้อตกลงระหว่างอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ในการเรียนอย่างเต็มที่และผู้สอนจะได้ทำการสอนรวมไปถึงกิจกรรมในชั้นเรียนเช่นการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนได้มากที่สุด

3. ผู้สอนควรปรับวิธีการการสอนให้มีความน่าสนใจเพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้เรียนรวมไปถึงการเพิ่มกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนให้มีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้นเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความแตกต่างไปจากชั้นเรียนปกติให้มีความเป็นสากลและก้าวทันเทคโนโลยีมากขึ้น อาทิ เช่น การประยุกต์ใช้สมาร์ตโฟนหรือเครื่องมือการสื่อสารด้านเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักใช้อุปกรณ์สื่อสารและสมาร์ตโฟนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- กนกกาญจน์ ประจงแสงศรี, ณัฐพล เลิศศรีมงคล. (2555). <http://www.thannews.th.com/index.php?option=com_content&view=article&id=159174&catid=106&Itemid=456> 5 พฤศจิกายน 2556.
- กาญจนา สังขะแสง. (2553). <<http://kanjana103.wordpress.com/2013/01/01/%E0%B8%A2%E0%B8%B8%E0%B8%84%E0%B9%84%E0%B8%AD%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B8%AD%E0%B8%B4%E0%B8%97%E0%B8%98%E0%B8%B4%E0%B8%9E%E0%B8%A5%E0%B8%AA%E0%B8%B9%E0%B8%87%E0%B8%88%E0%B8%B8%E0%B8%94%E0%B9%80%E0%B8%9B/>> 5 พฤศจิกายน 2556.
- นงลักษณ์ สุวาณิชย์ศิลป์. (2556). <http://www.pharmacy.mahidol.ac.th/dic/news_week_full.php?id=1132> 5 พฤศจิกายน 2556.
- สมศักดิ์ คำจันทร์. (2553). <<http://library.cmu.ac.th/faculty/econ/Exer751409/2553>> 5 พฤศจิกายน 2556.
- อัปรีชาล อับดุล ราฮีม. (2556). <<http://www.thairath.co.th/content/tech/364674>> 4 พฤศจิกายน 2556.
- Pipan. (2556). <<http://news.mthai.com/news-clips/279619.html>> 25 ตุลาคม 2556.